The Influence of Psychosocial Factors on Bhutanese High School Students

นิพนธ์ต้นฉบับ

Original Article

นีลิมา เชตี[1]*, ภรภัทร เฮงอุดมทรัพย์[2] และ วรรณี เดียวอิศเรศ[3]

[1] นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)
[2] สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช
[3] สาขาการพยาบาลมารดา-ทารกและการผดุงครรภ์
[1-3] คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 169 ถ.ลงหาดบางแสน ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี 20131

* **ติดต่อผู้นิพนธ์:** neelimachhetri@gmail.com

วารสารไทยเภสัชศาสตร์และวิทยาการสุขภาพ 2561;13(1):28-38.

Neelima Chhetri[1]*, Pornpat Hengudomsub[2] and Wannee Deoisres[3]

[1] Master of Nursing Science student (International Program)
[2] Mental Health and Psychiatric Nursing Division
[3] Maternity- Newborn Nursing and Midwifery Division
[1-3] Faculty of Nursing, Burapha University, 169 Long-had, Bangsaen Road, Saensuk, Chonburi, 20131, Thailand

* **Corresponding author:** neelimachhetri@gmail.com

Thai Pharmaceutical and Health Science Journal 2018;13(1):28-38.

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาระดับภาวะซึมเศร้า และอิทธิพลของปัจจัยด้านจิตสังคมที่มีต่อภาวะซึมเศร้าในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายชาวภูฏานที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ตั้งอยู่ในจังหวัดซาร์ปัง ประเทศภูฏาน **วิธีศึกษา**: กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 316 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล 1) ลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียน 2) ภาวะซึมเศร้า (CES-D) 3) การครุ่นคิด 4) บุคลิกภาพแบบ D 5) ความเครียดด้านการเรียน 6) การถูกปฏิเสธจากเพื่อน และ 7) กลไกด้านสิ่งแวดล้อมของครอบครัว ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ 2 ถึง 7 ระดับยอมรับได้ถึงระดับสูงโดยมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.89, 0.91, 0.75, 0.87, 0.89 และ 0.91 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย และสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบมาตรฐาน **ผลการศึกษา:** กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้มีค่าเฉลี่ยคะแนนซึมเศร้าเท่ากับ 19.12 (*SD* = 8.20) โดยพบว่าร้อยละ 33 มีภาวะซึมเศร้า (N = 104) ปัจจัยด้านจิตสังคมซึ่งประกอบด้วย การครุ่นคิด บุคลิกภาพแบบ D ความเครียดด้านการเรียน การถูกปฏิเสธจากเพื่อน และสิ่งแวดล้อมด้านครอบครัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของภาวะซึมเศร้าได้ 46% (R^2 = 0.46, $F_{5,310}$ = 53.46, P < 0.001) บุคลิกภาพแบบ D มีอิทธิพลสูงสุดต่อภาวะซึมเศร้า (β = 0.32, P < 0.001) รองลงมาคือการครุ่นคิด (β = 0.31, P < 0.001) ความเครียดทางการเรียน (β = 0.10, P < 0.05) และการถูกปฏิเสธจากเพื่อน (β = 0.10, P < 0.05) ส่วนสิ่งแวดล้อมด้านครอบครัวไม่สามารถทำนายภาวะซึมเศร้าได้ **สรุป:** ภาวะซึมเศร้าทำนายได้ด้วยบุคลิกภาพแบบ D การครุ่นคิด ความเครียดทางการเรียน และการถูกปฏิเสธจากเพื่อน ยกเว้นสิ่งแวดล้อมด้านครอบครัว ผลการวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาโปรแกรมเพื่อการป้องกันและการจัดการด้านภาวะซึมเศร้าในนักเรียนโรงเรียนมัธยมในภูฏาน

คำสำคัญ: นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย, ภาวะซึมเศร้า, ปัจจัยด้านจิตสังคม, ภูฏาน

Abstract

Objective: To identify depression level and examine the influence of psychosocial factors on depression in Bhutanese high school students. **Methods:** Data were collected from 316 students in grades 9 - 12 at a higher secondary school, Sarpang District in Bhutan selected through multi-stage random sampling. Self-administered questionnaires including 1) demographic information, 2) Center for Epidemiologic Studies Depression Scale, 3) Rumination Response Scale, 4) Type D Personality Scale, 5) Education Stress Scale, 6) Social Peer Rejection Measure, and 7) Family Dynamic Environment Scale were used. Scales 2 to 7 had acceptable to high reliability with Cronbach's alpha coefficients of 0.89, 0.91, 0.75, 0.87, 0.89 and 0.91, respectively. Data were analyzed using descriptive statistics and multiple regression. **Results:** The sample's mean depression score was 19.12 (SD = 8.20) where 33% had depression (N = 104). Rumination, Type D personality, academic stress, peer rejection, and family environment significantly explained 46% of the variance of depression (R^2 = 0.46, $F_{5,310}$= 53.46, P < 0.001). Type D personality served as a strongest predictor (β = 0.32, P < 0.001), followed by rumination (β = 0.31, P < 0.001), academic stress (β = 0.10, P < 0.05), and peer rejection (β = 0.10, P < 0.05). However, family environment was not a significant predictor. **Conclusion:** Depression was positively associated with type D personality, rumination, academic stress, and peer rejection, but not family environment. School based mental health program for prevention and management of depression for high school students could be developed.

Keywords: high school students, depression, psychosocial factors, Bhutan

Introduction

Depression in adolescents is a significant problem that impairs everyday functioning and increases the risk of severe mental health problem in adulthood.[1] It is a highly prevalent and serious mental health problem in adolescence. Depression is associated with a range of problems such as problematic peer and family relationships, school difficulties and dropout, health problems, increased substance abuse and suicide.[2] In the year 2014, World Health Organization revealed that depression is one of the predominant causes of illness and disability for both boys and girls aged 10 to 19 years.[3] Globally, depression is the number one cause of illness and disability in this age group. A study has shown that half of all people who develop mental disorders have their first depressive symptoms by the age of 14.[4] An estimated 2.8 million adolescents aged 12 to 17 in the United States had at least one major depressive episode in the past year. This number represented 11.4% of the U.S. population aged 12 to 17.[5] By 2030, depression will rank first in high-income countries among disorders contributing to global disease burden.[6] The prevalence of depression